

[Miljøministeren]

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

21) Første behandling af lovforslag nr. L 272:

Forslag til lov om bortfald af automatisk regulering af arbejdsvederlag m.v. på grundlag af reguleringspristallet.

(Fremsat 20/5 86).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Svend Auken (S):

Der kan være to grunde til, at regeringen kommer med dette lovforslag 14 dage før folketinget er færdigt med sit arbejde.

Den ene kan være den, at der skulle være en pinsepakke. Der skulle være et forslag fra regeringen til stramninger over for befolkningen i anledning af højtiden.

Den anden kan være, at regeringens moral trænger til en opstramning, en afstivning. Det svar, som venstre, bl.a. venstres ordfører, har givet på forslaget, kunne tyde på, at behovet har været meget stort. Det, man imidlertid på arbejdsmarkedet spørger sig selv om, er: hvorfor skal vi undgælde for regeringens manglende handlekraft på andre områder?

Under alle omstændigheder er der tale om et klart misbrug af folketingets regler, i hvert fald af ånden i folketingets regler om behandling af forslag herinde. Dette forslag kunne enten vente eller være fremsat for mange måneder siden. Der er ingen grund til, at dette forslag kommer her 14 dage før tingets sommerferie. Det har ingen hastende karakter.

Socialdemokratiet siger klart nej til dette forslag. Det er ensidigt til fordel for arbejdsgiverne på arbejdsmarkedet. Det er ikke ukendt, at man fra arbejdsgiverside både ved overenskomstsituationen i 1983 og ved overenskomstsituationen i 1985 var parat til at betale en endog særdeles pæn pris for at få dyrtidsbestemmelserne ud af de kollektive overenskomster.

Man var parat til at betale for at få dem ud af overenskomsterne. Nu får man forlods taget disse dyrtidsbestemmelser ud af de kollektive overenskomster og dermed gratis opfyldt et af sine væsentligste ønsker, og det sker uden nogen form for modydelse til den anden side.

Det er regeringens vane – eller rettere uvane – tro igen sket uden nogen form for forudgående forhandlinger med de folk, hvis overenskomster det vedrører.

Danmark har i forvejen oplevet den tort under den nuværende regering for første gang i historien at få en alvorlig næse fra den internationale arbejdsorganisation for at have overtrådt vigtige konventioner på arbejdsmarkedet, fordi man suspenderede dyrtidsreguleringen uden at forhandle med lønmodtagernes organisationer herom. Nu ophæver man dem midt under sagens behandling i ILO, igen uden nogen form for forudgående forhandlinger.

Dernæst er vi modstandere af forslaget, fordi det ødelægger forhandlingsklimaet på arbejdsmarkedet. Vi har allerede set det i Bonnerupudvalget, hvor samtlige lønmodtagerorganisationer, LO, FTF, Akademikernes Centralorganisation, har trukket sig ud af Bonnerupudvalgets arbejde, og dette arbejde må derfor siges at ligge i ruiner.

Jeg fik et brev forleden dag, hvor vedkommende, der skrev til mig, sagde, at fortsætter det på denne måde, så går der ikke lang tid, før det bliver et folkekrav at få fru Grethe Fenger Møller tilbage som arbejdsminister igen!

Hos fru Grethe Fenger Møller var der i det mindste rene linjer. Der var det ikke alt muligt sukker godt om, at man da ville respektere parterne, og hvis de var enige, og de skulle have mulighed for at forhandle, osv. osv. Der var det ren tale, dér var det diktatpolitikken uden beskympelser. Nu er det den samme ensidige og skæve politik, men med